Акцентуючи увагу на величності країни та на світлому майбутньому він також виступає у ролі Патріота.

e.g. (12) «This is going to be a fantastic year for Britain».

(13) «We believe in Global Britain as a proud independent and outward-looking country, and next year we will lead the world in the G7, and at the cop 26 summit in Glasgow, with three great campaigns to bring the world together – to heal the world, tackling the virus, tackling climate change, and global free trade».

Отже , явище яке стосується комунікативних ролей і засобів їх реалізації на просторах соціальних мереж, є важливим аспектом аналізу політичного мовлення і перебуває у процесі вивчення. Політик повинен брати на себе одразу ж кілька ролей, для того щоб мати вплив як на різного типу виборців , такі і на своїх опонентів. Дослідивши промови Бориса Джонсона можна стверджувати, що прем'єр-міністр найчастіше набуває комунікативних ролей Лідера, Патріота і Захисника. У його мовленні часто повторюються фрази пов'язанні із турботою про свій народ та готовністю діяти. Більш радикально політик налаштований на рахунок питань пов'язаних з Брекзитом, що показує його чітку позицію відносно опонентів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бацевич. Ф. С. Основи комунікативної лінгвістики : підручник. Київ: Академія, 2004. 342 с.
2. Володенков С.В. Теория коммуникации Х. А. Инниса и современные информационно-коммуникационные технологии: политологический анализ. Социально-политические науки. 2011. №1. С.166-167.
3. Чорна О.О.Комунікативний імідж президента: монографія. Київ: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2017. 300 с.
4. Van Dijk T. A. Ideology. A Multidisciplinary London. SAGE Publications. Thousand Oaks, 1998. 390 p.

Крохмальна Мар'яна
Науковий керівник – викл. Шуляк Ірина

ТРУДНОЩІ У НАВЧАННІ АУДІЮВАННЯ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ ТА ЗАСОБИ ЇХ ПОДОЛАННЯ

Вивчення іноземної мови вимагає залученню великого спектру мовленнєвих діяльностей та навичок. Тому аудіювання, як один із видів мовленнєвих навичок вимагає уваги. Під час його навчання виникають труднощі, які вчитель та учень має подолати. Багато науковців кожного року досліджують дане явище в сукупності з іншими видами мовленнєвої діяльності (говоріння, читання та письмо). На відмінно від інших видів, аудіювання довгий час вважалося пасивним видом мовленнєвої діяльності, тому що це процес який зовнішньо не виражається. Усе це зумовлює актуальність дослідження навчання аудіювання для підвищення його ефективності та спрогнозувати можливі труднощі та знайти доцільні засоби їх подолання.

Мета статті полягає в дослідженні основних видів труднощів при формуванні фонетичної компетенції на уроках іноземної мови та розкриття шляхів їх подолання. Досягнення поставленої мети передбачає розв'язання таких завдань: описати основні труднощі з якими стикається вчитель та учні у навчанні аудіювання та визначити шляхи подолання цих труднощів.

Коли вчитель проводить аудіювання аудіозапису, учні стикаються з великими труднощами, тому що вони не мають зорового контакту з «speaker» та в автентичних записах переважно говорить незвичним голосом, вимовою для учнів. Однак для полегшення сприймання аудіотексту, відсутність незнайомих слів чи граматичних форм допоможуть в цьому. Використання, навпаки, забагато незнайомої лексики чи граматичних явищ однозначно спантеличить учня та завадить йому добре зрозуміти текст. Не зрозумівши тексту, в учня втрачається мотивація до навчання [6, с. 146].

Тому в початковій школі для ефективного формування аудитивної компетентності слід використовувати малюнки чи якісь умовні позначення. Вони будуть слугувати для школярів

підказкою для кращого розуміння тексту. Школяр у своїй уяві намагається сформувати здогадки, передбачення. Таким чином в нього формується інтерес до тексту, змісту. Всі ці чинники допомагають учневі запам'ятати смисл повідомлення та отримати повне його розуміння.

Виділяють також труднощі, коли текст є незрозумілим, незрозуміла тематика, дивна структура, форма викладу чи сам зміст. Дані труднощі базуються на принципу адаптації та стислості. Вони викликані тим що і тексти для читання. Безумовно адаптація полегшує розуміння викладу, однак вона може і, навпаки, ускладнити сприймання усно-мовної інформації. Це все виникає через занадто стислий текст, забагато забрали інформації. В результаті, труднощі виникають через вилучення надмірної інформації, які в свою чергу призводять до того, що більше інформації подається учню за однакий проміжок часу. Також, якщо забрати забагато повторів та пояснень чи описів, то слухач може стикнутися з осмисленням деяких складних фраз і сюжетів, що призведе до нерозуміння змісту і втрати мотивації [6, с. 146].

Труднощі аудіювання є індивідуальними і залежать від індивідуально–вікових особливостей. Для успішного їх подолання потрібно звертати увагу на вміння слухання користуватися таким механізмом, як ймовірне прогнозування. Від слухача залежить як він переносить аудитивні навички та вміння рідної мови на іноземну. Індивідуальні особливості учня, а саме кмітливість, уміння слухати і швидко реагувати на паузи, наголоси, риторичні запитання, тобто сигнали усної мовленнєвої комунікації відіграють значну роль у формуванні аудитивної компетентності. Окрім цього не варто забувати про вміння переключатися з однієї розумової операції на іншу, наскільки швидко учень розуміє смисл та ідею тексту і як він вміє співвідносити її з широким контекстом. Згідно з С. Ніколаєвою ці вміння розвиваються у процесі навчання ще багатьох інших предметів, окрім іноземної [7, с. 174].

Знання попередньо набуті сильно впливають на саме розуміння тексту. Для того щоб розуміти зміст почутого необхідні не тільки лінгвістичні, а й екстралінгвістичні знання та асоціації, а також врахування різноманітних факторів мовленнєвої ситуації. Звісно, що якщо слухач має якісь поза лінгвістичні знання чи уявлення, процес інтерпретації тексту впливає не лише на рівні значенні а і на рівні смислу. Розбіжності виникають якщо з'являється непорозуміння в повідомленні та відмінності в осмислені між слухачем та мовцем. Це все з'являється при недостатньому досвіді чи недостатнього запасу додаткових знать, які пов'язані з різними сферами життя. Тому необхідно збагачувати і формувати тезаурус учнів [3, с. 3].

У процесі навчання аудіювання слухачі стикаються з різними мовними особливостями аудіо повідомлення. Тобто вони стикаються з фонетичними, лексичними і граматичними труднощами. За складністю та так би мовити «популярністю», фонетичні труднощі займають провідне місце, особливо в початковій школі, при перших спробах прослуховування аудіоповідомлення. Багато слухачів стикаються з проблемою розпізнавання звуків під впливом неточної інтерпретації звучання слів, явища фонетичної редукції (зміна звучання звуків), асиміляції (уподібнення звуків під впливом інших) та злиття звуків. Учневі важко розпізнавати слова і фрази, які формують аудіоповідомлення з багатьох причин. Наприклад, в учнів початкових класів недостатньо розвинений фонематичний слух та слухова пам'ять, а також недостатньо сформованість акустико–артикуляційних образів та навичок вимови. Як результат, всі вище перераховані причини слугують перешкодою для учня у розпізнаванні звуків та слів. Школяр початкової школи відволікається і в подальшому не може успішно розвинути свої навички аудіювання, з відхиленням від норм. Окрім того, в школярів виникають труднощі в сприйманні інтонації, логічних наголосів та темпу мовлення. Інтонація вираження емоцій не є складною в сприйманні учнів, так як в кожній мові є відповідники. Важко сприймається логічна інтонація, так як вона ділить речення на смислові зв'язки, свого роду відрізки, які в свою чергу показують де основна думка, а де додаткова інформація та де не надто важлива. Також логічна інтонація визначає комунікативний тип фрази. Бігич О.Б. вказує на вагоме значення логічного наголосу, який служить для адекватного розуміння, так як він несе основне смислове

навантаження. Завдяки йому слухач сприймає думку мовця, яку в свою чергу сам мовець хотів підкреслити та уточнити [1, с. 296].

Характеризуючи лексичні труднощі, які переважно характерні в старшій школі і вище, не лише при збільшенні слів, тобто лексичних одиниць виникають вони, а і при вживання фразеологізмів, паронімів, омонімів, тощо. Наприклад, інколи для початківців важко на слух розрізнити it – eat, ship –sheep, та ін.

Граматичні труднощі є важкі для школярів, так як для носія іншої мови, зовсім іншої граматики, сприйняти фразу та встановити зв'язок між елементами речення і спробувати зрозуміти їхнє значення разом та роль, відносно довгий процес, і ще й до того неавтоматизований. Також, граматичні труднощі, які зумовлені різницею граматик з рідною мовою учня, виникають при незвичним для дитини порядком слів, конструкцій, структур та вставними зворотами в реченні. Отже, у галузі граматики, ці труднощі пов'язані які із синтаксисом, так і з морфологією [2, с. 165].

З метою сформувати аудитивну компетентність учнів молодших класів, рекомендовано вибирати аудіотексти, які притаманні рівню та знанням учня і котрі в той же час будуть формувати нові знання. Наприклад, в першому класі не включати аудіо з повноцінним діалогом чи довгий монолог з незрозумілими для початківців словами навіть українською. Починати потрібно з слухання вступних фраз чи з привітання, дальше окремо слова або не важкі речення з майже всіма відомими словами. При цьому слід враховувати фактори, що полегшують аудіювання: ритміка, паузація, складники інтонації, можливість зорового контакту із співрозмовником, використання позамовних засобів та опори на ситуацію Які саме теми мають школярі разом з допомогою вчителя вивчити та наприкінці кожного навчального року знати міністерство освіти України сформувало спеціальний план, де детально прописані цілі, які ми вище вже зазначали [4, с. 17].

Перед вчителями, насамперед, стоїть завдання зацікавити дітей молодшого шкільного віку вчитися, тому що учні сприймають навчання в школі, як батьківську необхідність чи діяльність, до якої ставляться позитивно вчителі або навколишній світ. В початковій школі вони не сприймають навчання як важливою базою їхнього життя та знань. Лише пізніше в середній школі вони починають усвідомлювати важливість знань, або виокремлюють предмети, які на їхню думку, будуть відігравати основу подальшого життя [5, с. 9].

Отже, аудіювання як вид мовленнєвої діяльності відіграє велику роль в досягненні практичних, розвиваючих та освітніх цілей, і служить ефективним засобом навчання мови. Навчання аудіюванню – складний процес для учнів, який викликає чимало труднощів, що можуть значно зменшити ефективність проведення даного виду навчальної діяльності. Правильна організація аудіювання та доцільне використання засобів дозволить мінімізувати труднощі у сприйманні учнями іншомовного матеріалу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бігич О. Б., Бориско Н. Ф., Борецька Г. Е. та ін. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика. Ленвіт, 2013. 590 с.
2. Гальскова Н. Д., Гез Н. И. Теорія обучений иностранным язикам. 3-е изд. стер. 2006. 336 с.
3. Грицай І. С. Навчання аудіювання на просунутому та завершальному етапах вивчення англійської мови. Педагогічні науки. 2017. №2. С. 1–4.
4. Єпіфанцева Л. А. Аудіювання. Англійська мова: Методичні рекомендації. Х.: Вид. група «Основа», 2010. 78 с.
5. Кужель О. М. Можливості використання мультимедійних курсів у навчанні читання на початковому ступені середньої школи. Іноземні мови. 2001. №2. С. 8-10.
6. Ніколаєва С. Ю. Методика навчання іноземних мов у середніх навчальних закладах: Підручник. К.: Ленвіт, 1999. 320 с.
7. Ніколаєва С. Ю. Педагогічна практика з методики викладання іноземних мов середніх навчальних закладах. К.: Ленвіт, 2003. 250 с.